

# απόψεις

## Η αμήχανη εικόνα της Δημοκρατίας

*Η Τετάρτη (15.6.2011) ήταν μια ημέρα που άφησε τα σημάδια της στη συλλογική μνήμη. Όποιος βρέθηκε στο κέντρο της Αθήνας, βρέθηκε αντιμέτωπος με εικόνες άγνωστες στην μεταπολιτευτική δημοκρατία. Από πολύ πρωί η λεωφόρος Βασιλίσσης Σοφίας ήταν άδεια από αυτοκίνητα, τεμνόμενη κάθετα από παρατεταγμένες αστυνομικές «κλούβες». Ο βηματισμός κάθε πολίτη προς τη Βουλή συγχρονιζόταν με δυνάμεις καταστολής σε επιφυλακή. Η Βουλή περιστοιχιζόταν από φράκτη φτιαγμένο από σίδηρο και πλεξιγκλάς. Όπως μας πληροφορούσαν αδιάκοπα τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, κατά την εκτελεστική εξουσία όλα αυτά τα αστυνομικά μέτρα τα μέτρα είχαν ληφθεί, για να προστατευθεί η λειτουργία της Δημοκρατίας.*

*Περπατώντας υπό καθεστώς σοκ γύρω από την φυλασσόμενη ως φυλακή υψίστης ασφαλείας Βουλή, νιώθοντας οι ίδιοι φυλακισμένοι και ασφυκτιώντας από τα δακρυγόνα, τους αντεξουσιαστές, την αναρχία και τις συγκρούσεις, η απορία έμοιαζε εύλογη.*

*Η δρακόντεια αστυνόμευση ποιους προστατεύει, τι και από ποιόν;*

*Διαβάζουμε πάλι το άρθρο 52 του Συντάγματος. Η ελεύθερη και ανόθευτη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης, ως έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας, τελεί υπό την εγγύηση όλων των λειτουργιών της Πολιτείας που έχουν υποχρέωση να τη διασφαλίζουν σε κάθε περίπτωση.*

*Αν σήμερα ο μόνος τρόπος με τον οποίο η εκτελεστική εξουσία δύναται να διασφαλίσει την Βουλή ως σύμβολο έκφρασης της λαϊκής κυριαρχίας είναι να την αποκλείσει και να την περιφράξει από τους ίδιους τους φορείς και εκφραστές της λαϊκής κυριαρχίας, δηλαδή από τους πολίτες της χώρας, τότε κάτι δεν λειτουργεί ορθά. Και πάντως, αναμφισβήτητα, η λειτουργία αυτή δεν ευνοεί την ανόθευτη και ελεύθερη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης.*

*Η εντύπωση ότι η λειτουργία του κοινοβουλευτικού συστήματος, ως συστήματος που εκφράζει κατά τον καλύτερο τρόπο τη βούληση της λαϊκής κυριαρχίας, πάσχει,*

## απόψεις

έγινε πιο έντονη λίγες ώρες αργότερα. Κατά την διάρκεια των οποίων, από δημοσιογραφικές «διαρροές», οι πολίτες πληροφορηθήκαμε ότι μετά τη θεσμικά προβλεπόμενη επίσκεψή του στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός είχε μη θεσμικού χαρακτήρα τηλεφωνικές επικοινωνίες με τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Αντικείμενο των τηλεφωνικών αυτών συνομιλιών υπήρξε η διαπραγμάτευση για τη δημιουργία ενός ενωτικού κυβερνητικού σχήματος διακυβέρνησης της χώρας.

Φαίνεται ότι στον πολιτικό μας πολιτισμό δεν είναι πια αυτονόητο ότι η παύση του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησής του, η αντικατάστασή του και ο διορισμός νέας Κυβέρνησης συνιστούν τις κορυφαίες εκδηλώσεις της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Και για τον λόγο αυτόν, η διαδικασία με την οποία αυτές λαμβάνουν χώρα προβλέπεται από το Σύνταγμα. Η αυστηρή θεσμοθέτηση της διαδικασίας αντανακλά το μέγεθος της διακύβευσης. Υποδηλώνει ακριβώς ότι η ορθή και αποτελεσματική λειτουργία της αστικής δημοκρατίας, όπως αυτή εξελίσσεται από τον 18ο αιώνα έως τις μέρες μας, εξαρτάται από τη θεσμική σοβαρότητα με την οποία αντιμετωπίζει το πολιτικό σύστημα τις εξαιρετικές του λειτουργίες, όπως η εναλλαγή στην εξουσία, η παραίτηση, η αντικατάσταση των προσώπων που το αντιπροσωπεύουν.

Μάλλον, ο συνταγματικός νομοθέτης του 1975 δεν φανταζόταν ότι κατά τη διάρκεια του τρέχοντος Ιουνίου, η παραίτηση του Πρωθυπουργού, η αντικατάστασή του και η δημιουργία κυβέρνησης «εθνικής σωτηρίας» θα συνιστούσε το περιεχόμενο τηλεφωνικών συνδιαλέξεων. Περιεχόμενο το οποίο ο κάθε συνομιλητής θα προσπαθούσε να παραμορφώσει, επηρεάσει και διαψεύσει με διαρροές. Η εντύπωση που δυστυχώς κυριάρχησε τις κρίσιμες ώρες της Τετάρτης (15.6.2011) ήταν ότι η δημοκρατική λειτουργία μετατράπηκε σε λειτουργία διαρροών. Ο κίνδυνος που υποκρύπτεται είναι να μετατραπεί η δημοκρατία και η λειτουργία της σε avatar που προβάλλεται εικονικά στους δέκτες των τηλεοράσεων.

*Ασπασία Μάλλιου*

**Για την πληρέστερη, εγκυρότερη και πιο επίκαιρη ενημέρωσή σας εγγραφείτε συνδρομητές στο Δ.Φ.Ν.**